

כמה רחוק אפשר

להסחר
בלי להרגיש

פרשת נח תשפ"ז

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שתפו לזיכוי הרבים

www.rachlin.org.il |
 rachlin@rachlin.org.il |
 02-6520002 |
 יפה רום 40 ירושלים ת"ו |
 בהוצאת: אוריאל יעוץ ופותרות בע"מ |
 כל הזכויות שמורות

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

הבל ולא של קין. קין, הקרבן שלו היה נגוע. קין מתחלק לשנים – כל זה על פי האר"י הקדוש: הטוב שבקין זה יתרו, הרע שבקין זה קרח. ובאומות כמובן, יש את עשו, עמלק, כל החבריה ה"טובים"...

אז מאיפה בא כל המרד הזה נגד ה' יתברך, כל הרשעות הזו? ובכלל, כן, "יִצְרָא לֵב הָאָדָם רַע מִנַּעֲרֹו", נכון? זה בא מהנחש. הוא הראשון שהתחיל להרשיע. בתחילה לא היה להם יצר הרע, לאדם וחווה. אחר כך עם הנחש, עם החטא של עץ הדעת, היצר הזה נכנס, וגם ישירות לחווה. וזה לא נגמר. אתם רואים, עד היום יש רשעות, יש רשעים, יש רוצחים, יש כל מיני דברים מזעזעים. כמה שעברו אלפי שנים, כמה שעברו תקופות של גילוי פנים, של הסתר פנים, בית ראשון, בית שני, גלות מרה, עד ימינו – הרוע קיים, המרד נגד ה' יתברך קיים, המרד נגד התורה קיים, המרד נגד עם ישראל קיים, דברים מהותיים.

בגאולה השלמה ה' יתברך ישחט את היצר הרע הפרטי והכללי, ומי ישארו? הצדיקים. יש את העולם הזה, מביא ה'תנא דבי אליהו, מות בן דוד שזה מהרגע שמתגלה המשיח, ואחר כך יש את העולם הבא. אז יש כמה דעות לגבי מיהו בן העולם הבא, מי מזומן לחיי העולם הבא, מי יקום בתחית המתים, מי לא יקום. לא נִפְנָס לכול הסוגיה.

מה שברור הוא שהרשעות לא נגמרה, והעזות דקליפה – שעל זה רציתי לדבר: יש עזות דקדושה ויש עזות דקליפה, "זֶה לְעֵמֶת זֶה". מה שמשותף בכל המקרים האלה שהזכרנו, זה עזות דקליפה. למשל, חטא העגל – עזות דקליפה, חטא המרגלים – עזות דקליפה. כל פעם

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! שנה טובה! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת נח תשפ"ז. ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו נוהגים לנסות להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שבה אנחנו הולכים.

מה אני אגיד לכם? פרשה... לא קלה הפרשה, התוכן. כן, ה' יתברך ברא עולם. מסתבר שה' יתברך לא רוצה רשעים בעולם. איך אני יודע? עובדה – המבול. איך אני יודע? הוא פיזר את אנשי דור הפלגה, בלבב את שפתם, למה? כי ה' יתברך לא רוצה רשעות, ה' יתברך רוצה תיקון עולם במלכות שד"י. ולכן על פי התורה כשיש סנהדרין, בית מקדש וכו', יש ארבע מיתות בית דין על הדברים החמורים ביותר. לתקן עולם במלכות שד"י, זה על פי התורה וההלכה.

וכתוב ב'תנא דבי אליהו' הקדוש, הוא מביא שה' יתברך ראה שאם הוא לא מעביר על הראשונות – העולם לא מתקיים. מה זה? מה זה מעביר על הראשונות? על העבירות הראשונות. הכוונה, עד שבא אברהם אבינו העולם היה מתנדנד מאד.

נשאלת השאלה: מה זה, הדבר הזה? גם חכמים שאלו מה גרוע יותר, דור הפלגה או דור המבול. אמרו שדור המבול גרוע פחות. למה? כי הם לא התמרדו נגד ה'. בוא נגיד מרדו נגד התורה, נגד המוסר, אבל לא נגד ה', למרות שהיתה שם גם עבודה זרה. בדור הפלגה הם עשו מגדל כי רצו למרוד בה' יתברך, וכמובן נמרוד היה שמה.

מאיפה בא כל זה? זה בא מהזוהמה של הנחש הקדמוני שהטיל בחווה, שאחר כך קין קיבל את רוב הזוהמה. הבל קיבל פחות, בשביל זה ראינו שה' העדיף את הקרבן של

שקמו ומרדו בה' יתברך, זו עזות דקליפה. יש עזות דקליפה בעם ישראל, ויש עזות דקליפה באומות.

ויש עזות דקדושה בעם ישראל. זה טוב, עזות דקדושה? כן. זה טוב. צריך עזות דקדושה כדי לקיים את התורה. אבל גם בזה צריך זהירות גדולה מאד, שזה לא יהפוך להיות מעזות דקדושה לעזות דקליפה – ובשניה אחת היצר מגייס את זה, ונגמר הסיפור.

"מֵאֵד מֵאֵד הָיוּ שֹׁפְלֵי רוּחַ, שֶׁתְּקוּת אֲנֹשׁ רָמָה", זה נראה לי הכי טוב. כתוב שתלמיד חכם צריך שתהיה לו שמינית שבשמינית של גאווה כדי לקיים את התורה. נכון. צריך גבורות דקדושה. נכון. ברור. הקו האמצעי זה הכי טוב, יעקב אבינו – "תולעת יעקב", אין כחו אלא בפיו. "אָרוּר אֶפֶס כִּי עָז", אמר על "שמעון ולוי אחים", על מה שעשו בשכם.

בקיצור, התורה היא רצינית, ויש בה קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי – חסד, גבורה, תפארת. וצריך ללכת על פי דרך האמת, דרך ההלכה, דרך התורה, 'דרך עץ החיים' – ולנטות כלפי חסד. וזה לא דבר כל כך פשוט, בכלל.

ויש אנשים שיש להם עזות ונלחמים בעזות לתקן אותה, להעלות אותה. למשל, דוד המלך, אמרו שהיו לו מדות אכזריות, והיה רוצח – אבל היה (רוצח)[הורג] רק על פי סנהדרין, לא על פי מה שבא לו. לא, הוא היה צדיק, אין כמוהו. אבל בגלל ששפך דמים רבים ה' יתברך לא נתן לו להקים את בית המקדש,

שבא לכפר. רק שלמה שהיה איש שלום, הוא היה שלח להקים את הבית הראשון. מצד שני, הקו שמאל של שלמה לא היה מתקן כמו שצריך, כך אומרים חכמים, ולכן נגמר לא טוב העסק. אז תראו כמה צריך לדייק.

כל זה 'מפת הקרב' – מפת הקרב הפרטית, המשפחתית, הכללית, מפת הקרב של הדור, מפת הקרב של כל הדורות. הכל מלחמה אחת. הכל מחזה אחד מההתחלה ועד הסוף. מתחילת הבריאה עד הגאולה השלמה והעולם הבא – הכל דבר אחד, זה קשור. אלה לא דברים מנותקים שאין בהם שום קשר, 'פעם היה פה משהו, שם היה משהו', 'פה מלחמה, שם מהפכה' – לא.

הכל דבר אחד – כאשר כל מה שקורה בעולם זה בגלל ישראל ובשביל ישראל. יש אנטישמים שונאי ישראל שאמרו את זה. יש בזה ניצוץ של אמת, כי ה' ברא את העולם בשביל שעם ישראל יקיימו את התורה, יקבלו את התורה ויקיימו את התורה. עולם של רשעים הוא לא רוצה, אחרת היה מחזיר את העולם לתהו ובהו.

אומרים חכמים שבכל יום ויום יוצאים מלאכי חבלה לחבל, להחריב את העולם, אבל בגלל שהם רואים יהודים לומדים תורה והולכים לבית הכנסת הם לא מחריבים את העולם. ככה כפשוטו. לא לזלזל. אנשים חושבים שהעולם מתנהל לפי השכל המודרני, השכל האנושי, כל אחד לפי השכל שלו – לא. הוא מתנהל על פי התורה ועל פי פנימיות התורה, פרד"ס התורה: פשט, רמז, דרש וסוד. בלי זה אי אפשר להבין באמת מה קורה. אפשר להבין ברמה מסוימת. ברמה מסוימת כל בן אדם יש לו דעות על כל דבר, ברוך ה'.

אבל להבין באמת מה קורה – זו 'מפת הקרב', צריך לדעת פנימיות התורה וצריך סיעתא דשמיא, להיות קדושים, לזכות לרוח הקודש, ובזמן המתאים גם נבואה. אז הם ידעו מה קורה. גם גדולי קדושי חכמי ישראל ידעו מה קורה, ידעו לקרוא.

מה שקורה זו תוצאה של מה שקרה. ומה שקורה, זה יקבע מה שיקרה, כי העולם לא מסתובב על אוטומט. לא. יש בורא עולם. אה, הוא מסתתר, זה כן. בורא עולם מסתתר, ובמיוחד בתקופה כזו של הסתר פנים, והסתר בתוך הסתר, והעולם נראה כמנהגו נוהג. כן, בפרשה ה' מבטיח שיהיה קיץ ויהיה חורף, ויהיה יום ולילה ויהיה זרע וקציר. זאת אומרת, עולם כמנהגו נוהג, הטבע לא ישתנה.

היום יש דיבורים על התחממות כדור הארץ ומה יקרה – לא

יקרה כלום. למה? ה' נשבע על זה. נשבע שהוא לא מביא מבול, ונשבע שיום ולילה, קור וחום, אור וחושך, עונות השנה, הכל ישמר. ולמרות שיש פה ושם דברים שנראים תמוהים, כל מיני דברים שקורים היום, שטפונות ודברים כאלה – זה זמני וזה עונש. זה לא בגלל שזרקו כמה בקבוקים לים, שלא צריך לזרוק כמובן. זה החלק החיצוני של הענין.

החלק הפנימי, זה העבירות. אילו עבירות? העבירות החמורות. העבירות החמורות גורמות לנזקים, לעם ישראל לא עלינו ולכלל האומות, לכלל העולם.

אין שום טעות. אין טבע. אין מקרה. הכל בהשגחה פרטית מדויקת וכללית – גם כנסיון, גם כדי לכפר, גם כתוצאה מהמלחמה בין הקדושה לבין הסטרא אחרא. יש מלחמה כל הזמן, ובמלחמות יש תוצאות.

למשל, שרה אמנו שנפטרה בגלל שאברהם אבינו לא אמר לה שהוא הולך להעלות את הבן שלו לעולה, כי בטח לא רצה שהיא תצטער או שהיא לא תרשה לו, אז הוא לא אמר לה, ואחר כך בא עוג ולחש לה משהו אחר. יש

"התורה היא רצינית, ויש בה קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי – חסד, גבורה, תפארת. וצריך ללכת על פי דרך האמת, דרך ההלכה, דרך התורה, 'דרך עץ החיים' – ולנטות כלפי חסד. וזה לא דבר כל כך פשוט, בכלל."

שתי דעות: אם היא מתה מזה שחשבה שהוא נשחט, מהצער, או שהיא מתה מהשמחה שהוא לא נשחט. לא משנה, אבל היא מתה. הנה, דוגמא של תוצאה של מלחמה בין הקדושה לבין הסטרא אחרא. יש תוצאות. יש מחיר.

גם בחיים הפרטיים של בן אדם יש מחיר: אם הוא שומע בקול היצר הרע, גם אם הוא לא רוצה להאמין בזה, זה לא משנה אם הוא רוצה להאמין או לא רוצה להאמין – הכל נרשם. ואם הוא לא עושה תשובה אז מטפלים בו, או שמטפלים בו פה, או שמטפלים אחרי מאה ועשרים, או שניהם.

מבינים? אז הכל בסוף זה יסוד האמונה, במי אתה מאמין? אתה מאמין בה' יתברך ובתורה? אתה מאמין לסטרא אחרא? למי אתה מאמין? אתה מאמין לשכל שלך, שהוא מוגבל? כמובן, יש בחירה חפשית, ויש אחריות אישית. בשל זה כל אחד יכול לעשות כל מיני דברים, טובים ולא טובים, עד שמגיע הזמן שלו, אף אחד פה לא נשאר, עד שמגיע הזמן שלו – ואז הוא נותן את הדין.

למה אני מדבר על דברים כאלה קשים היום? בגלל שזו הפרשה של המבול. לא מספיק המבול – דור הפלגה. וטוב שזה כבר נגמר בהולדתו של אברהם אבינו, הוא כבר ניצל מאור כשדים, מכבשן האש, אז כבר התחיל, איך אומרים, 'קצת אויר לנשימה'. התחיל אברהם אבינו, ענק שבענקים.

אבל כל הדברים הקודמים לא הלכו לאיבוד. יש גם גלגולי נשמות, אתם יודעים. מתגלגלים בדומם, צומח, חי, מדבר. ואז מנסים את האדם בדברים שצריך לתקן שלא תיקן קודם. ואל תחשבו ש'כן, לא נעשה כלום ונתגלגל בגלגול הבא...' – לא. זה לא כזה פשוט בגלגול הבא. זה לא איזה תענוג הגלגול הבא. ומגלגול לגלגול עוברים שמה תיקונים וכאבים בעולם העליון. מבינים? אל תחשבו שזה תענוג או שזה איזה חשבון.

בקיצור, הפרשה צריכה להביא יראת שמים. ה' אמר שהוא יביא את המבול, ונח, שהיה צדיק תמים, לא התפלל על רשעי דורו. משה רבינו, שהוא גלגול שלו, התפלל. שאלה מעניינת: אם הוא היה מתפלל אז מה היה קורה? לא היה בא המבול? או: הרשעים היו מפסיקים להיות רשעים, או שהיו נהיים רשעים יותר, כי לא קורה להם כלום?

למה הרשע הולך ונהיה רשע יותר? הוא עושה עבירות, הוא רואה שכביכול לא קורה כלום. הוא לא מבין שהוא הופך להיות שד בינתיים, ושמסתלק ממנו צלם אלקים, ושיש לו חשבון שה' ירחם. לא. מבינים? זה הסיפור. וצריך לתת על זה את הדעת.

אנחנו כבר לקראת סוף התיקון, כבר היה צריך לבוא משיח מזמן, רק בגלל העוונות, אומר ה'תנא דבי אליהו

הקדוש, אז אלפיים שנות ימות המשיח... השנים האלה, נאכלו חלק מהן.

אז ה' יעזור. עכשיו זה הזמן באמת שכל אחד יתקן את עצמו, יעשה תשובה, יתעמק בתורה, כי הכל כתוב בתורה. ומי שזוכה לבנות את עצמו כראוי על פי התורה ולקיים את התורה, הוא יכול לזכות לגילוי פנים ולהבנת דברים, שאנשים רגילים לא חולמים שזה קיים בכלל – וזה קיים, כמו אצל נח. ה' דיבר אתו. ה' דיבר עם כל אחד בדור הזה? הרי הדור היה מלא רשעים. הוא דיבר אתו, אמר לו לבנות את התיבה. מאה ועשרים שנה הוא בנה את התיבה.

וגם נח אחרי שיצא וראה בחורבנו של עולם, היתה לו מכה כמו שאומרים, כן? השתכר. דכאון, קוראים לזה היום, נהיה בדכאון אז הוא הלך והשתכר, ומזה נהיו דברים, עוד נפילות ועוד ענינים. ה' ירחם.

אז הוא לא האמין שיבוא מבול. הוא בעצמו, עד שלא ראה שמגיעים מים עד נפש וברגע האחרון משכו אותו לתוך התיבה – הוא חשב 'אולי לא', 'אולי לא'. מצד אחד זה לגנאי. מצד שני זה גם לשבח, שאדם אומר 'לא, ה' בסוף ירחם', ו'זה לא יקרה', ו'זה לא יקרה'. אבל ה' אמר לו. זו היתה נבואה, זה לא איזה משהו קטן. נתן לו תכנית. הוא ידע שזה יהיה, בשכל. אבל קשה להשיב את זה אל הלב, שזה מה שיקרה.

גם בני אדם בסופו של דבר מזדהים עם בני אדם. גם אם אתה רואה איזה רשע שסובל, אתה אומר: 'טוב, בטח מגיע לו, אבל הוא גם בן אדם. הוא סובל'. אנחנו יודעים מה זה סבל, אנחנו לא רוצים לסבול. אף אחד לא רוצה לסבול. אז יש הזדהות. מבינים? אז הוא הזדהה אתם, אמר: 'אולי בסוף ה' יעשה נס וזה יהיה גשמי ברכה'.

והם רק חשבו איך לחסל אותו, שאם הם יטבעו גם הוא יטבע. זו רשעות. למה צריך לחסל אותו? הוא התריע בהם. הוא לא התפלל, אבל הוא התריע בהם, הוא לא שתק, הוא הוכיח אותם, אמר להם – יש פה דרגות שונות.

יהי רצון שנעשה את רצונו יתברך, ותבוא הגאולה במהרה ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום! חודש טוב! כל טוב סלה!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום, בכל העולם, לזכות את הנשמות, לזכות את כולם למען שמו באהבה, זיכוי הרבים – הכנת הנשמות לגאולה השלמה, שתבוא במהרה ברחמים ובנעימים!
וגם להפיץ את 'ערב דא"ז', שירים שאני שר בדרך כלל אחר חצות לילה, שזה מחזק מאד את הנשמות. אז להפיץ אותם.

לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – נחמד העץ

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ד' חשון תשפ"ז

- א. השגרה מרפאת! שמור עליה, וחדש את סדר היום במדה הנכונה.
- ב. החיים עוברים מהר!
- ג. מצופה ממך לראות גם את הזולת, ולא רק את עצמך.
- ד. יש שהדברים נראים מפחידים מאד, והם אינם כאלה. ויש שהדברים אינם נראים מפחידים כלל – אך הם מפחידים ביותר.
- ה. ישנם אנשים רבים שלבם טהור והם טובים ותמימים. אשריהם שזכו. וזה נראה מיד על פניהם! ויש גם כאלה שמצבם הפוך מזה, וגם על פניהם זה נראה מיד. והעיקר: שהאדם יודה על פגמיו, ושילחם לתקנם למען שמו באהבה, כל אחד ע"פ מצבו.
- ו. אנשי אמת אוהבים אמת! ועליהם העולם מתקיים.
- ז. רק לחשוב כמה שטויות אדם מדבר בכל יום! היה עדיף להמנע מכל זה, לדבר פחות, ולעשות יותר למען שמו באהבה.
- ח. הצדיקים והקדושים הבודקים כל הזמן דרכיהם, במחשבה, דיבור ומעשה – מתיסרים על כל טעות, ומבקשים מיד סליחה מבורא עולם ית', ומהבריות, מפמליא של מעלה ומפמליא של מטה. למד מהם!
- ט. לעתים אדם רוצה לשפר את מצבו, והוא מקלקל, ר"ל. זהירות משינויים – לפעמים הם עצת יצר הרע.
- י. כמה שפע אתה מבקש לקבל – וכמה אתה משתדל להשפיע לטובה על הזולת?
- יא. טומנים לך פח?! ברח!
- יב. הסתכל על המעשים ולא רק על הדיבורים.
- יג. הנחמדות היא רק הכריכה החיצונית, היא כלי. השאלה היא את מי ואת מה היא משרתת. עץ הדעת "תאונה" הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל".
- יד. כל נברא, גשמי ורוחני – זקוק לשפע אלוקי לקיומו. רק הבורא ית' אינו זקוק לדבר כי הוא המקור והמחיה את הכל.
- טו. האנשים הטובים והתמימים חייבים להתחדד כל הזמן יותר ויותר בהבנת מפת הקרב הרוחנית.
- טז. הנפש מלאה כל העת במחשבות, במלחמות ובבירורים – ללא הפסקה כלל.
- יז. אם אתה אדם חושב ומתעמק, הנפש שלך זקוקה לשקט ולפינת התבודדות יומית.
- יח. הציור נותן דרור ללב, ומחדד את המוח.
- יט. או סדר יום או הידרדרות אל האבדון!
- כ. בכל רגע יש לנקות את הנפש מהרפש ומההשפעות הזרות המזיקות.
- כא. הנחמדות יכולה גם להיות מסיכה בלבד. וכאשר היא כזאת, מה היא מסתירה? הרי יש קליפות נחמדות רבות – אך הן עדיין קליפות ושליחות היצר הרע, ר"ל. לא כל חיוך משמעו שמטרתו לטובתך, במתכוון או שלא במתכוון.
- ולא אחת יצר הרע משתמש בכלי הנחמדות על מנת להרדים ולנטרל את הקדושה!
- כב. אתה לא חייב לענות! אתה לא חייב להסביר. אתה יכול להחליף נושא. גדולה מעלת השלום.
- לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה – וגם את השירים שלנו, 'ערב דא"ז', המחזקים את כל הנשמות.**
- לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.**